

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt torsdag den 22. februar 2024

Sag 98/2023

Anklagemyndigheden

mod

D

(advokat Erbil G. E. Kaya, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt kendelse af Retten i Aarhus den 1. juni 2023 (8-8498/2022) og af Vestre Landsrets 9. afdeling den 13. juli 2023 (S-1145-23).

I påkendelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Michael Reklings, Lars Hjortnæs, Oliver Talevski og Peter Mørk Thomsen.

Påstande

D har nedlagt påstand om, at Retten i Aarhus' dom af 30. marts 2020 genoptages med henblik på berigtigelse af dommen, således at det af dommen fremgår, at D har afsonet 487 dage i Frankrig, og at strafnedsættelseskreditten, han blev tilkendt i Frankrig, fremgår af dommen med 18 måneder.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Ved Appeldomstolen i MontPELLIERS dom af 3. juli 2019 blev D idømt fængsel i 6 år for indsmugling af cannabis.

Den 19. februar 2020 fremsendte de franske myndigheder en attest til Danmark med anmodning om, at D skulle overføres til Danmark med henblik på, at den idømte fængselsstraf skulle fuldbyrdes her i landet. Af attesten fremgår bl.a.:

”Oplysninger vedrørende dommen, der pålægger sanktionen:

...

2. Oplysninger vedrørende sanktionens varighed:

2.1. Sanktionens samlede varighed (i dage): *2160 dage*

2.2. Den frihedsberøvelsesperiode, som allerede er afsønt i forbindelse med den sanktion, med hensyn til hvilken dommen er afsagt, idet der tages i betragtning: straffuldbyrdelsesperioden *fra og med den 1. marts 2019 til og med den 19. februar 2020* (dvs. i dage: *349 dage*).

- hvoraf den forudgående periode med varetægtsfængsling *fra den 1. marts til den 4. marts 2019* (dvs. i dage: *4 dage*)

*NB: en fængselsmåned = 30 dage ...

2.3. Antal dage, der skal fratrækkes den samlede varighed af sanktionen af andre grunde end de i punkt 2.2. anførte (såsom strafnedsættelser, amnestier, benådninger eller lemper mv., som allerede er indrømmet i forbindelse med sanktionen):

- Straf nedsættelseskredit (CRP – crédit de réduction de peine): *390 dage i strafnedsættelser*

Når der er tale om strafnedsættelseskredit (CRP):

...

Den er af administrativ karakter og kan efter beslutning af straffuldbyrdelsesdommeren blive delvis eller helt inddraget i tilfældet af opførsel, som strider mod disciplinen.

...

Når der er tale om yderligere strafnedsættelser (RSP) (RSP – réductions supplémentaires de peine):

...

Disse yderligere strafnedsættelser besluttet af straffuldbyrdelsesdommeren efter en individuel gennemgang af den enkelte domfældtes situation og efter modtagelse af en udtalelse fra anklagemyndigheden og forskellige afdelinger i det pågældende fængsel. De er hverken automatiske eller obligatoriske, men de får retskraft, så snart straffuldbyrdelsesdommeren har besluttet dem.

Mens de yderligere strafnedsættelser (RSP) er opnået endeligt af domfældte, eftersom de er bevilget af en judiciel myndighed, overlades spørgsmålet om, hvorvidt strafned-

sættelseskreditten (CRP) skal tages i betragtning, derimod udelukkende til den udenlandske myndigheds skøn.

2.4. Dato for udløbet af sanktionen i udstedelsesstaten:

Personen er i øjeblikket frihedsberøvet, og sanktionen forventes i henhold til udstedelsesstatens lovgivning at være fuldt afsonet den 01.02.2024. Datoen er beregnet ved at tage den tid i betragtning, som allerede er afsonet i fængsel efter fradrag af strafnedsættelser (CRP i alt + RSP).

Eftersom D er blevet idømt 6 års fængsel, har han således fået 390 dage i strafnedsættelse, hvilket har nedsat varigheden af den straf, som faktisk skal fuldbyrdes på fransk jord, til 1770 dage, hvoraf han har afsonet 349 dage den 19. februar 2020. Han mangler således at afsone 1421 dage.”

Ved brev af 25. februar 2020 anmodede Rigsadvokaten Østjyllands Politi om at indbringe sagen for retten med henblik på afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af straffen i Danmark.

Retten i Aarhus afsagde den 30. marts 2020 dom, hvorefter den straf på fængsel i 6 år, der blev idømt af Appeldomstolen i Montpellier den 3. juli 2019, kunne fuldbyrdes i Danmark. Af dommen fremgår bl.a.:

”Sagens oplysninger

Anklagemyndigheden har oplyst, at D den 3. juli 2019 af appelretten i Montpellier blev straffet med ubetinget fængsel i 6 år for overtrædelse af narkotikalovgivningen. Rigsadvokaten har den 25. februar 2020 givet samtykke til, at den franske dom anerkendes. Det er endvidere oplyst, at han på nuværende tidspunkt afsoner sin dom i Frankrig. Han har pr. 19. [februar, berigtiget] 2020 afsonet 349 dage i Frankrig, og mangler i følge de franske myndigheder at afsone 1421 dage.

Rettens begrundelse og afgørelse

Efter sagens oplysninger, herunder det oplyste om den afsagte dom og det af anklagemyndigheden anførte, er betingelserne i § 54 i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union, opfyldt...”

Ved brev af 23. juli 2020, der blev sendt pr. mail den 28. juli 2020, anmodede Rigsadvokaten de franske myndigheder om at oplyse, hvor mange dage D havde været frihedsberøvet i sagen, og om der havde været dage eller perioder, hvor en dags afsoning havde talt for mere end en dags afsoning på grund af for eksempel god opførsel, fængsling i isolation eller andet.

Ved mail af 29. juli 2020 oplyste de franske myndigheder, at D havde siddet i fængsel i 487 dage fra den 1. marts 2019, hvor han blev frihedsberøvet og indsat i fængsel, og indtil den 30. juni 2020, da han blev løsladt fra fængslet og overgivet til de danske myndigheder. Det blev endvidere oplyst, at der i fransk ret anvendes et system med strafnedsættelseskredit og yderligere strafnedsættelseskredit, og at D inden for rammerne af dette system havde fået 13 måneder i strafnedsættelseskredit, hvortil kom 90 dage og 60 dage i yderligere strafnedsættelseskredit.

Rigsadvokaten fremsendte ved mail af 5. august 2020 oplysningerne fra de franske myndigheder til kriminalforsorgens områdekontor i Hobro til videre foranstaltning.

Nørre Snede Fængsel foretog en beregning af den straffetid, som D skulle afsone, hvor fængslet godskrev ham den franske strafnedsættelseskredit på i alt 18 måneder. Ved mail af 21. oktober 2020 klagede D over strafberegningen, som var foretaget af fængslet, idet den ikke indtog, at han havde været frihedsberøvet fra den 26. februar 2019. Den 23. december 2020 traf Direktoratet for Kriminalforsorgen afgørelse om, at fængslets beregning ikke var korrekt. I direktoratets afgørelse er det anført bl.a., at der ikke var hjemmel til at foretage yderligere afkortning end det, der fremgår af dommen af 30. marts 2020. Det er endvidere anført, at det ikke af dommen fremgår, at D var berettiget til strafnedsættelse på henholdsvis 13 måneder, 90 dage og 60 dage i medfør af straffelovens § 86, stk. 1. På den baggrund blev datoen for endt strafudståelse i afgørelsen beregnet til den 4. februar 2025. Direktoratets afgørelse er indbragt for domstolene, og landsretten har ved kendelse af 1. september 2021 stadfæstet byrettens afgørelse, hvorved direktoratets afgørelse blev ophævet. Landsretten tiltrådte i den forbindelse, at kriminalforsorgen i sin straffidsberegning har været forpligtet til at inddrage den strafnedsættelseskredit, som de franske myndigheder har tilkendt D. Direktoratet har indbragt den pågældende afgørelse for Højesteret, hvor sagen er udsat på Højesterets afgørelse i denne sag.

Den 11. oktober 2021 anmodede advokat Erbil Kaya Retten i Aarhus om at berigtige rettens dom af 30. marts 2020, således at det kom til at fremgå af dommen, at D havde afsonet 487 dage i Frankrig og ikke kun 349 dage, samt at der i alt var tilkendt strafnedsættelseskredit på 18 måneder. Subsidiært anmodede advokaten om, at dommen blev genoptaget i medfør af EU-straffuldbyrdelseslovens § 54 b. Anklagemyndigheden protesterede mod genoptagelse.

Ved kendelse af 1. juni 2023 traf Retten i Aarhus afgørelse om genoptagelsesansøgningen og bestemte, at ansøgningen ikke blev taget til følge. Af rettens begrundelse fremgår bl.a.:

”I dommen af 30. marts 2020 er der alene truffet afgørelse om, at straffen kan fuldbyrdes i Danmark. Der findes ikke at være fremkommet oplysninger om, at selve grundlaget for den dom, der er afsagt af de franske myndigheder, er ændret, idet spørgsmålet alene angår forhold om afsoning. Der er derfor i medfør af § 54 b i lov om fuldbyrdelse af strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union ikke grundlag for genoptagelse med henblik på berigtigelse af det, ansøgningen omfatter.

Efter samme lovs § 58, stk. 2, må det endvidere lægges til grund, at spørgsmål om afkortning i afsoning træffes af Kriminalforsorgen.

På den baggrund, og da rettens kompetence efter [straffelovens] § 86, stk. 5, alene angår spørgsmålet om afkortning i tilfælde af, at den dømte har været frihedsberøvet på anden vis end selve afsoningen i udlandet, er der ikke grundlag for at tage ansøgningen om genoptagelse med henblik på berigtigelse som anmodet af forsvareren, til følge.”

D kærede kendelsen til landsretten, der den 13. juli 2023 stadfæstede byrettens afgørelse. Af landsrettens kendelse fremgår bl.a.:

”Ved byrettens dom af 30. marts 2020 blev det bestemt, at den straf på 6 års fængsel, som D blev idømt ved Appeldomstolen i MontPELLIERS dom af 3. juli 2019, kan fuldbyrdes i Danmark. Det fremgår af dommen, at de franske myndigheder havde oplyst, at D pr. 19. januar 2020 havde afsonet 349 dage af straffen i Frankrig, og at der resterende 1421 dages afsoning.

Den franske anklagemyndighed har i et svar på Rigsadvokatens forespørgsel af 23. juli 2020 oplyst, at D har været frihedsberøvet i 487 dage fra den 1. marts 2019 til den 30. juni 2020, hvor han blev overgivet til de danske myndigheder, og at han har fået tildelt i alt 18 måneders ”strafnedsættelseskredit”.

D har for byretten nedlagt påstand om, at der i medfør af § 54 b i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (lovbekendtgørelse nr. 213 af 22. februar 2013) skal ske genoptagelse med henblik på berigtigelse af dommen af 30. juni 2020, således at oplysningerne om, at D har afsonet 487 dage i Frankrig og har fået tilkendt 18 måneders strafnedsættelseskredit af de franske myndigheder, fremgår af dommen.

Ansøgningen om genoptagelse med henblik på berigtigelse angår ikke afkortning af den idømte straf begrundet i forhold omfattet af straffelovens § 86, stk. 5, eller § 29 b, stk. 2 og 3, i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.

Der foreligger herefter ikke ændrede forhold for dommen af 30. juni 2020, der kan begrunde en genoptagelse i medfør af § 54 b i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union.”

Retsgrundlag

Lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union

Lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union indeholder

bl.a. følgende bestemmelser:

”§ 54...

Stk. 2. Afgørelser om fuldbyrdelse af en fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning træffes ved dom.

...

§ 54 b. Sagen kan genoptages med henblik på ændring eller ophævelse af den efter § 54, stk. 2, afsagte dom, hvis grundlaget for dommen er ændret. Anmodning herom fremsættes over for den ret, som har afsagt dom i sagen.

§ 58...

Stk. 2. Når der er truffet endelig afgørelse om fuldbyrdelse af en afgørelse om fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, jf. § 29 b, overføres den domfældte her til landet efter aftale med udstedelsesstaten inden 30 dage efter afgørelsen, medmindre dette af uforudsete årsager ikke er muligt. Fuldbyrdelsen sker, i det omfang andet ikke følger af nærværende lov, i overensstemmelse med dansk rets regler om fuldbyrdelse af fængselsstraf og andre retsfølger af frihedsberøvende karakter. Dansk rets regler om benådning finder tilsvarende anvendelse på afgørelser, som fuldbyrdes efter nærværende lov.”

De omtalte bestemmelser blev indsat ved lov nr. 347 af 14. maj 2008. Af forarbejderne til loven (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 79, de almindelige bemærkninger pkt. III, 3.3.1, s. 3033) fremgår bl.a.:

”Efter reglerne om genoptagelse i retsplejeloven er der en særlig let adgang til genoptagelse af udeblivelsesdomme ved lovligt forfald. Da rammeafgørelsen som nævnt ovenfor forudsætter, at der træffes en endelig afgørelse om fuldbyrdelse her i landet og tilpasning af den i udstedelsesstaten idømte sanktion, inden den domfældte overføres her til, er det nødvendigt at afskære denne adgang til genoptagelse.

Sagen skal derimod kunne genoptages med henblik på ophævelse af en dom om tilpasning af den i udstedelsesstaten idømte sanktion, hvis udstedelsesstaten trækker anmodningen om fuldbyrdelse her i landet tilbage, efter at sagen er afgjort i anden instans. Efter artikel 10 a i rammeafgørelsen kan udstedelsesstaten således trække anmodningen

tilbage, lige indtil fuldbyrdelse her i landet påbegyndes. Der vil endvidere være behov for at genoptage sagen, hvis den idømte sanktion ændres eller ophæves i udstedelsesstaten, efter at straffesagen er genoptaget i udstedelsesstaten. Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 54 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 12, hvorefter begæring om genoptagelse skal fremsættes overfor den ret, som har afsagt dom i sagen.

Af bemærkningerne til § 54 b og § 58 (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 79, s. 3060) fremgår bl.a.:

”§ 54 b

Efter den foreslåede bestemmelse skal sagen genoptages, hvis grundlaget for den dom, der er afsagt efter § 54, stk. 2, er ændret. Genoptagelse kan dog ikke finde sted, så længe anke står åben, jf. den foreslåede bestemmelse i § 54 a, stk. 4, i loven og retsplejelovens § 978.

Bestemmelsen vil bl.a. skulle anvendes, hvis den fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, der er idømt i udstedelsesstaten, er blevet ændret, efter at straffesagen har været genoptaget i udstedelsesstaten.

Hvis udstedelsesstaten trækker anmodningen om fuldbyrdelse her i landet tilbage, efter der er afsagt en dom om fuldbyrdelse her i landet, men inden fuldbyrdelsen er påbegyndt, vil sagen ligeledes skulle genoptages efter denne bestemmelse med henblik på en ophævelse af dommen.

...

Til nr. 27 (§ 58)

...

Efter den foreslåede bestemmelse i § 58, stk. 2, 2. pkt., skal fuldbyrdelse af fængselsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning her i landet ske efter de almindelige regler herom i bl.a. straffuldbyrdelsesloven, medmindre andet følger af dette lovforslags regler. Endvidere fastslås det udtrykkeligt, at dansk rets regler om benådning finder tilsvarende anvendelse. Dette svarer til, hvad der gælder i dag for fuldbyrdelse af udenlandske domme om bødestraf i henhold til den nugældende § 58, stk. 1, i loven.

Det er således de danske regler om fuldbyrdelsesmåde, prøveløsladelse og benådning, der finder anvendelse. Straffuldbyrdelsesloven indeholder regler om fuldbyrdelse af fængselsstraffe og forvaring, herunder om benådning og prøveløsladelse. Ved afgørelser om prøveløsladelse skal der tages behørigt hensyn til oplysninger om eventuelle muligheder for prøveløsladelse i udstedelsesstaten, således at den for domfældte gunstigste regulering i videst muligt omfang lægges til grund. Hvis en del af straffen er udstået i udstedelsesstaten, må denne del tages i betragtning ved beregningen af de tidsmæssige betingelser for prøveløsladelse, jf. straffelovens § 38.

§ 58, stk. 2, 2. pkt., gennemfører artikel 13 i forslaget til rammeafgørelse. Det er udtrykkeligt fastsat i artikel 13, stk. 2, at den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten

skal trække hele den del af frihedsberøvelsen, som allerede er afsonet i udstedelsesstaten, fra i den samlede varighed af den frihedsberøvelse, der skal afsones.”

Lov nr. 347 af 14. maj 2008 blev vedtaget for at gennemføre et forslag til rammeafgørelse om overførelse af domfældte til afsoning m.v., der senere blev vedtaget som Rådets rammeafgørelse af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union (rammeafgørelse 2008/909). Den vedtagne rammeafgørelses artikel 17 (forslagets artikel 13), stk. 1, 2 og 4, har følgende ordlyd:

”1. Fuldbyrdesstatens lovgivning finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en sanktion. Det tilkommer fuldbyrdesstatens myndigheder at træffe afgørelse om fuldbyrdesprocedurerne og fastlægge alle foranstaltninger i forbindelse hermed, herunder grundene til tidlig løsladelse eller prøveløsladelse, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten fratrækker hele den del af frihedsberøvelsen, som allerede er afsonet i forbindelse med den sanktion, for hvilken dommen er afsagt, i den samlede varighed af den frihedsberøvelse, der skal afsones.

...

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der ved alle afgørelser om tidlig løsladelse eller prøveløsladelse kan tages hensyn til de bestemmelser i national lovgivning angivet af udstedelsesstaten, hvorefter personen har ret til tidlig løsladelse eller prøveløsladelse på et bestemt tidspunkt.”

Straffeloven

Straffelovens § 86, stk. 1 og 5, har følgende ordlyd:

”§ 86. Har den dømte været anholdt, varetægtsfængslet eller indlagt til mentalundersøgelse, afkortes et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, frihedsberøvelsen eller indlæggelsen har varet, i den idømte fængselsstraf. Frihedsberøvelser, der ikke har varet i mindst 24 timer, medfører ikke afkorting. Har den dømte under frihedsberøvelsen været isoleret efter rettens bestemmelse, afkortes yderligere et antal dage svarende til en dag for hvert påbegyndt tidsrum af 3 døgn, hvor den dømte har været isoleret. Dommen skal indeholde oplysning om varigheden af frihedsberøvelser, indlæggelser og isolation, der medfører afkorting. Retten kan undtagelsesvis bestemme, at hele straffen skal anses for udstået, selv om den idømte straf er længere end den tid, hvori den dømte har været frihedsberøvet eller indlagt. Hvis en anke afvises eller frafalder, træffes en sådan afgørelse ved beslutning af den overordnede ret. Er bødestraf idømt, skal det i dommen bestemmes, at bøden eller en del af denne skal anses for udstået.

...

Stk. 5. Har den dømte været anholdt, varetægtsfængslet eller indlagt til mentalundersøgelse i udlandet, bestemmer retten, i hvilket omfang der skal ske afkortning i den idømte straf.”

Anbringender

D har anført navnlig, at betingelserne for genoptagelse af dommen er opfyldt. Oplysningerne om den yderligere strafnedsættelseskredit på 60 dage og 90 dage er først kommet frem efter afsigelsen af dommen, og de udgør på den baggrund en ændring af grundlaget for dommen, som nødvendiggør en ændring i medfør af § 54 b i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i EU.

Kompetencen til at tage stilling til de franske strafnedsættelseskreditter er hos domstolene, jf. straffelovens § 86, stk. 5.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at § 54 b i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i EU finder anvendelse i situationer, hvor den udenlandske dom er blevet ændret, eller hvor udstedelsesstaten har trukket anmodningen om fuldbyrdelse tilbage, inden fuldbyrdelsen er påbegyndt i Danmark. Den finder derimod ikke anvendelse i en situation som den foreliggende.

Straffelovens § 86, stk. 5, angår afkortning som følge af, at den dømte har været anholdt, varetægtsfængslet eller indlagt til mentalundersøgelse i udlandet, og hensynet bag reglen er, at der skal kunne tages hensyn til straffeprocessuel frihedsberøvelse i udlandet. I den foreliggende sag, der angår en udenlandsk dom, der skal fuldbyrdes i Danmark, finder bestemmelsen imidlertid ikke anvendelse.

Det følger af § 58, stk. 2, i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i EU, at fuldbyrdelsen i Danmark sker i overensstemmelse med dansk rets regler om fuldbyrdelse af fængselsstraf. Spørgsmål om straffuldbyrdelse, herunder strafberegning og prøveløsladelsestidspunkt, hører derfor under kriminalforsorgens kompetence.

Højesterets begrundelse og resultat

Ved dom afsagt af Retten i Aarhus den 30. marts 2020 blev det bestemt, at den straf på fængsel i 6 år, som D var blevet idømt af Appeldomstolen i Montpellier den 3. juli 2019, kunne

fuldbyrdes i Danmark. Det fremgår af byretsdommen, at de franske myndigheder havde oplyst, at D pr. 19. januar 2020 (rettelig den 19. februar 2020) havde afsonet 349 dage af straffen i Frankrig, og at der resterende 1421 dages afsoning. I strafberegningen fra de franske myndigheder indgik en strafnedsættelseskredit (crédit de réduction de peine) på 13 måneder.

Den 29. juli 2020 oplyste de franske myndigheder som svar på en henvendelse fra Rigsadvokaten, at D havde været frihedsberøvet i 487 dage fra den 1. marts 2019, hvor han blev indsat i Perpignan-fængslet, til den 30. juni 2020, hvor han blev overgivet til de danske myndigheder. De franske myndigheder oplyste endvidere om strafnedsættelseskreditten på de 13 måneder og om en yderligere strafnedsættelseskredit (crédit de réduction supplémentaire) på sammenlagt 5 måneder.

Sagen angår, om der i medfør af § 54 b i lov om fuldbyrdelse af visse strafferetlige afgørelser i Den Europæiske Union (EU-fuldbyrdelsesloven) er grundlag for at genoptage sagen, så det kommer til at fremgå af byrettens fuldbyrdelsesdom, at D har afsonet 487 dage i Frankrig, og at de franske myndigheder har tilkendt ham strafnedsættelseskredit på i alt 18 måneder.

EU-fuldbyrdelsesloven har til formål at implementere Rådets rammeafgørelse af 27. november 2008 (2008/909). Det følger af EU-fuldbyrdelseslovens § 58, stk. 2, at fuldbyrdelse her i landet af en fængselsstraf idømt af en domstol i EU sker i overensstemmelse med dansk rets regler om fuldbyrdelse af fængselsstraf. Det er kriminalforsorgen, der forestår fuldbyrdelsen af frihedsstraffe, der skal afsones her i landet. Kriminalforsorgen må i den forbindelse bl.a. sikre sig, at en domfældt får fratrukket hele den del af frihedsberøvelsen, som allerede er afsonet i udlandet, jf. rammeafgørelsens artikel 17, stk. 2.

Det hører således under kriminalforsorgens kompetence at sørge for, at der under afsoningen her i landet af den franske dom på 6 års fængsel sker fradrag af hele den tid, der er afsonet inden overførslen til Danmark. Højesteret finder, at det i den forbindelse tillige hører under kriminalforsorgens kompetence at tage stilling til, i hvilket omfang straffen skal reduceres under hensyn til den franske strafnedsættelseskredit på i alt 18 måneder. Det anførte gælder, uanset at byrettens fuldbyrdelsesdom ikke indeholder oplysninger om den fulde afsoningstid i Frankrig og om den samlede strafnedsættelseskredit.

De nævnte oplysninger ændrer ikke grundlaget for fuldbyrdelsesdommen, og betingelserne for genoptagelse efter EU-fuldbyrdelseslovens § 54 b er således ikke opfyldt. Sagen skal derfor ikke genoptages, og Højesteret stadfæster herefter landsrettens kendelse.

Thi bestemmes:

Landsrettens kendelse stadfæstes.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for byret, landsret og Højesteret vedrørende spørgsmålet om genoptagelse.